

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 08 •July•, 2011 22:04• - •Last Updated•: ••Friday•, 08 •July•, 2011 22:15•



இது காறும் நான் முழுவதுமாகப் பார்த்த படங்களைப் பற்றியே பசேசி வந்திருக்கிறேன். சில பழைய படங்கள், நினைவிலிருப்பவை. அனகேமாக புதியவை மிகக் குறைவாகவே பார்த்திருக்கிறேன். தியடேட் ருக்குப் போய் படம் பார்ப்பது என்ற பழக்கம் விட்டு நாற்பது வருடங்களுக்கு மலையிருக்கும். ஃபிலம் சொஸ்டை திரையிடும் படங்களையோ அல்லது உலகத் திரைப்பட விழாக்களிலோ கிடைப்பது அவ்வளவையும் ஒரு வெறி பிடித்துப் பார்ப்பதில் தான் பின் வந்த வருடங்கள் கழிந்தன. ஒரு விபத்தில் கால எலும்பு முறிவு ஏற்பட்டதிலிருந்து தமிழ்ப் படங்கள் அவ்வப்போது என்ன நடக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக தொலைக் காட்சியில் வருவனவற்றை மாதிரிக் கு அவ்வப்போது பார்ப்பதுண்டு. அப்படிப் பார்த்த அனுபவத்தில் தான் எண்பதுக்களுக்குப் பிறகு வகுவாகப் பசேப்பட்ட நகஷத் திரங்கள், சப்பர் ஸ்டார்கள், வற்றிப் படங்கள், கலைத் தரம் மிக்கவை என்று சொல்லப்பட்டவை எல்லாம் பார்த்தது. வகை சமீபத்தில் வந்த, புதிய பாதையில் செல்வனவாகச் சொல்லப்படும் படங்கள் பெரும்பாலானவற்றை நான் அவ்வப்போது தொலைக்காட்சியில் உதிரியாகக் காட்டப்படும் காட்சிகளைப் பார்த்ததோடு சரி. ஒரு சிலவற்றை முழுதுமாகப் பார்த்திருக்கிறேன். அவை சந்தர்ப்பத்தினைப் பொறுத்து என்று சொல்ல வேண்டும். ஆதலால் முழுதுமாகப் பார்த்த சிலவற்றை வதைத்தும், மற்றவற்றை படத்துணுக்குகளாகப் பார்த்ததையும் வதைத்துத் தான் நான் பசேகிறேன்.

பத்து வருடங்களுக்கு முன் நடந்த ஒரு கருத்தரங்கில் நான் தமிழ்ப் படங்களைப் பற்றிப் பசேய் போது, தமிழ்த் திரைப்பட ரசிகர்களாக, தமிழ்ப் பற்றாளர்களாக, குறும்புத் தயாரிப்பாளர்களாக அல்லது இவை எல்லாமே தம் ஆளுமையில் கலக்கப் பெற்றிருந்த தகமையாளர்களும், "நீ எல்லா தமிழ்ப் சொல்லிவிடவில்லை. எல்லாத்தையும் பார்க்காமல் எப்படி கருத்து சொல்லலாம் என்பதையே வலியுறுத்திக் படங்களையும் பார்த்திருக்கிறீர்களா? இல்லையே, பின் எப்படி இப்படி ஓட்டு மொத்தமாகப் பசேலாம்? உங்களுக்கு இது பற்றிப் பசே எண்ண தகுதி இருக்கிறதா?" என்று கச்சல் போட்டார்கள். இது என்னமோ மிக நியாயமான கேள்வி போலத் தோற்றம் அளித்தாலும் எந்த மனித ஜீவனம் எல்லாவற்றையும் பார்த்திருக்க முடியாது. இரண்டாவது ஏதும்

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Friday•, 08 •July•, 2011 22:04• - •Last Updated• ••Friday•, 08 •July•, 2011 22:15•

பிச்சையெடுக்க கும் ஊனமுற்றோர்களை காப்பாற்றும் வீரனாகவும் ஆகிறான். அந்தப் பிச்சைக் காரர்களுக்கு ஒரு குத்தகைக் காரன். அவர்களைப் பரேம் பசும் இன்னும் ஒரு குத்தகைக் காரன். எம் ஜி ஆர் வஷேத் போட்டு நாடகம் போடும் பிச்சைக் காரர்கள். எதற்காக இதில் லாம்? காவல் துறை ஆட்களுக்கு முன்? ஆர்யாவின் தாபியைப் பார்த்து எல்லோருக்கும் ஒரு மயக்கம். காவல் துறையும் பயப்படுகிறது. இது ஜெயமோகனின் கவைண்ணம் இல்லை. தமிழ் சினிமாவைக் கானமுத்திரைகள். ஆச்சா! நமப் முடியாத கதைத் திருப்பங்கள், கதையைப்புகள், இடையில் மசாலாவாக ஸ்டண்ட் காட்சிகள். ஆர்யா இந்த மாதிரி உடலை வளர்த்து வதைத் திருப்பது வீணாகக் கட்டாகதல்லவா? அவர் தான் குத்தகைக் கார மலையாள வில்லன் களிடமிருந்து அந்த ஏழைப் பிச்சைக் காரக் கட்டத்தகைக் காப்பாற்றுகிறார். ஜெயமோகனின் ஏழாம் உலகம் வறோ ஒரு உலகை, அனுபவத்தைச் சார்ந்தது. அதைத் தமிழ் சினிமா சந்தகைக்கு ஏற்ற பொருளாக பாக்கிங் செய்யும் போது அதில் சரேவணே பிய மசாலாவில் லாம் சரேத்ததுத் தானே ஆகவேண்டும்.? பிவி இருக்கும் அறையை விட்டு வளியே வந்தால் அந்தப் படத்திலிருந்து ஒரு இனிமையான பாட்டு கட்டும். “பிச்சைப் பாத் திரம் ஏந்தி வந்தனே, ஐயனே....” என்று. எத்தனை தலைமுறைகளாயிற்று, இந்த மாதிரி ஒரு பாட்டைக் கட்டும்! ஆனால் இந்தப் படத்துடன் சம்பந்தப் படாமலேயே இந்தப் பாட்டை மாத் திரம் கட்டும் அனுபவிக் கலாம். படம் பாரக்கும் அவசியமில்லை. “மறவையப் புதைத்த ஓடும் மறைந்த மாயம் அறியனே” என்று காற்றில் மிதந்து வரும் பாட்டு கட்டை இனிககாதா என்ன? படம் பார்த்தால் தானா? ஒரு நீண்ட காலத்துக்குப் பிறகு சங்கீதம் என்கிற ஒரு சமாசாரம் தமிழ் சினிமாவில் நுழைந்திருக்கிறது. ஆனால் இது தமிழ் சினிமா ரசிகனைக் கிளுகிளுக வகை காது. அவனுக்கு அது தான் தவே. அதை ரஹ்மான் சார் தான் தரவேண்டும்.

அந்தப் பாட்டை எழுதியவரும், இசை அமைத்தவரும், பாடியவரும், ஏழாம் உலகம் எழுதிய ஜெய்மோகனும் தான் இந்தப் படத்துக்கு கௌரவம் சரேத்திருக்கிறார்கள். (தொடரும்)